

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer

(2002/C 126 E/16)

KOM(2002) 64 endelig udg. — 2002/0041(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 8. februar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en »strategi til forbedring af funktionsmåden i det indre marked«⁽¹⁾ er en mere ensartet anvendelse fra medlemsstaternes side af EU-bestemmelserne et af de fire mål til forbedring af det indre markeds funktionsmåde på kort sigt.
- (2) Medlemsstaterne anvender i øjeblikket forskellige fortolkninger af særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 2001/41/EF⁽³⁾, hvilket fører til forskellig anvendelse af den pågældende ordning i medlemsstaterne og for visse arrangørers vedkommende til fordrejning af konkurrencen.
- (3) En udvidelse af dens anvendelsesområde til at omfatte alle leverancer af rejsepakker på de i artikel 26 i direktiv 77/388/EØF fastsatte betingelser vil afskaffe medlemsstaternes forskellige fortolkninger vedrørende de leverancer, der er omfattet af denne særordning, og sikre, at det oprindelige mål i form af afgiftsberigtigelse i forbrugsmedlemsstaten imødekommes bedre.
- (4) En tilsvarende ordning, hvorved fortjenstmargenen afgiftsberigtiges, er fastsat i artikel 26a i direktiv 77/388/EØF, for så vidt angår brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter. Denne artikel indeholder detaljerede definitioner, som kan benyttes til at klarlægge definitionerne i artikel 26 og forenkle anvendelsen af særordningen for rejsebureauer.

- (5) Som følge af de særlige karakteristika ved de tjenesteydelser, der præsteres af rejsebureauer, som køber forskellige tjenesteydelser hos tredjeparter, samler dem i en rejsepakke og derefter sælger disse pakker, er det ofte meget vanskeligt for rejsebureauer at fastlægge deres fortjenstmargen for hver enkelt leverance. En ordning, som gør det muligt for dem at beregne en samlet fortjenstmargen for en given periode, ville forenkle ordningen og kunne løse mange af deres problemer på dette område.
- (6) Af lignende årsager bør det gøres muligt for rejsebureauer at vælge de normale momsordninger med det formål at sikre momsens neutralitetsprincip.
- (7) De eksisterende undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, og bilag E og F bør ophæves for at sikre en mere ensartet anvendelse af særordningen for rejsebureauer. Tilsvarende bør artikel 28, stk. 3, litra g), og artikel 15, stk. 14, udgå, da de også gør det muligt for medlemsstaterne at anvende forskellige regler for afgiftsberigtigelse af rejsebureauers tjenesteydelser.
- (8) Rådets beslutning på begæring af Kongeriget Belgien af 13. september 1978, hvorved der indrømmes Kongeriget Belgien en undtagelse i henhold til artikel 27, stk. 1, bør ophæves med det formål at sikre en mere harmoniseret anvendelse af særordningen for rejsebureauer.
- (9) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse dermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Særordning for rejsebureauer

1. Medlemsstaterne anvender en særlig momsordning på rejsebureauers virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, dersom rejsebureauerne betjener kunderne i eget navn og anvender leverancer af varer og tjenesteydelser fra andre momspligtige personer i forbindelse med leveringen af rejsefaciliteter.

(1) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked (KOM(2000) 348 endelig af 7.6.2000).

(2) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

(3) EFT L 22 af 24.1.2001, s. 17 og berigtigelse EFT L 26 af 27.1.2001, s. 40.

Den pågældende ordning finder ikke anvendelse på rejsebureauer, der kun optræder som formidlere og afgiftsberigtiges i henhold til artikel 11, litra A, stk. 3, litra c).

I denne artikel betragtes rejsearrangører og andre afgiftspligtige personer, der præsterer rejsetjenesteydelser på samme måde, som rejsebureauer.

2. Alle transaktioner, som gennemføres af rejsebureauet i forbindelse med en rejse på de i stk. 1 fastsatte betingelser, behandles som én tjenesteydelse præsteret af rejsebureauet. Den pågældende ene tjenesteydelse afgiftsberigtiges i den medlemsstat, i hvilken rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra rejsebureauet har præsteret tjenesteydelserne.

Hvis rejsebureauet ikke har etableret sig i Fællesskabet eller har et fast kontor uden for Fællesskabet, hvorfra tjenesteydelsen præsteres, og hvis det præsterer en rejsetjenesteydelse, hvis konkrete brug og udnyttelse finder sted i Fællesskabet, afgiftsberigtiges denne ene tjenesteydelse på det sted, hvor kunden har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvortil tjenesteydelsen leveres, eller i mangel af et sådant sted det sted, hvor det har sin faste adresse eller sædvanlige opholdssted.

3. Det afgiftspligtige beløb af den ene tjenesteydelse, der præsteres af rejsebureauet, opgøres som rejsebureauets fortjenstmargen minus det merværdiafgiftsbeløb, der indgår i fortjenstmargenen. Den pågældende fortjenstmargen er lig med forskellen mellem den salgspris, som rejsebureauet fører i regning for en rejsepakke, og rejsebureauets faktiske omkostninger ved denne rejsepakke. Med henblik på dette stykke finder følgende definitioner anvendelse:

- a) ved salgspris forstås alt, hvad der indgår i det vederlag, som rejsebureauet har modtaget eller vil modtage af kunden eller en tredjepart, herunder tilskud, der er direkte forbundet med den pågældende transaktion, afgifter, told, gebyrer, andre omkostninger samt biomkostninger såsom provisioner og forsikringsomkostninger, som rejsebureauet fører i regning over for kunden, men ikke de i artikel 11, litra A, stk. 3, omhandlede beløb
- b) ved faktiske omkostninger ved rejsepakken forstås alt, hvad der indgår i det i første led omhandlede vederlag, herunder moms, som rejsebureauet har udredt eller skal udrede til sine momspligtige leverandører i forbindelse med leverancer og tjenesteydelser, der er præsteret for det, dersom disse transaktioner [til direkte udbytte for kunden ekskl. generalomkostninger] anvendes til sammensatte rejsepakken.

4. For at forenkle proceduren for opkrævning af afgift og med forbehold af høringen af Det Rådgivende Udvalg for Merværdiafgift kan medlemsstaterne bestemme, at det afgiftspligtige beløb af præstationer af alle rejsetjenesteydelser med forbehold af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen skal fastsættes samlet for hver afgiftsperiode, i løbet af hvilken rejsebureauet skal afgive

den angivelse, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4, som erstattet af artikel 28, litra h).

I dette tilfælde udgør det afgiftspligtige beløb af præstationerne af rejsetjenesteydelser den samlede fortjenstmargen, som rejsebureauet indtjener, minus det merværdiafgiftsbeløb, der indgår i den pågældende fortjenstmargen.

Den samlede fortjenstmargen er lig med forskellen mellem:

- a) det samlede beløb af de præstationer af rejsetjenesteydelser, som rejsebureauet har varetaget i løbet af perioden, med forbehold af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen; det pågældende beløb er lig med de samlede salgspriser, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 3, og
- b) det samlede beløb af de køb af varer og tjenesteydelser som omhandlet i stk. 1, som rejsebureauet har foretaget i løbet af perioden; det pågældende beløb er lig med de samlede faktiske omkostninger, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 3.

5. Hvis de transaktioner, som præsteres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres af sidstnævnte uden for Fællesskabet, sidestilles bureauets tjenesteydelse med formidlende virksomhed, som i medfør af artikel 15, stk. 14, er fritaget for afgift.

Hvis disse transaktioner gennemføres såvel inden for som uden for Fællesskabet, skal kun den del af rejsebureauets tjenesteydelse, som vedrører de uden for Fællesskabet gennemførte transaktioner, anses for afgiftsfri.

6. De merværdiafgiftsbeløb, der af andre afgiftspligtige personer føres i regning for rejsebureauet for de i stk. 2 omhandlede transaktioner, som direkte kommer rejsebureauets kunde til gode, berettiger hverken til fradrag eller tilbagebetaling i nogen medlemsstat.

7. Rejsebureauet kan anvende de normale merværdiafgiftsordninger på alle leverancer, der er omfattet af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen.

8. Hvis rejsebureauet anvender de normale merværdiafgiftsordninger på præstationen af en rejsetjenesteydelse, er det berettiget til at fradrage den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for de tjenesteydelser, der præsteres for det af dets leverandører, i sin skyldige afgift, dersom disse transaktioner direkte kommer dets kunde til gode.

Fradragsretten opstår på det tidspunkt, hvor den skyldige afgift for den leverance, for hvis vedkommende rejsebureauet vælger at anvende de normale merværdiafgiftsordninger, skal erlægges.

9. Hvis rejsebureauet både anvender de normale merværdiafgiftsordninger og særordningerne for beskatning af fortjenstmargenen, skal det særskilt i sine regnskaber anføre de transaktioner, der falder ind under hver af disse ordninger, i overensstemmelse med de af medlemsstaterne fastsatte regler.»

- 2) Artikel 15, stk. 14, andet afsnit, udgår.
- 3) Artikel 28, stk. 3, litra g), udgår.
- 4) Bilag E, nr. 15, udgår.
- 5) Bilag F, nr. 27, udgår.

den 1. januar 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter, hvorledes denne henvisning skal udformes.

Artikel 2

Rådets beslutning på begæring af Kongeriget Belgien af 13. september 1978, hvorved der indrømmes Kongeriget Belgien en undtagelse i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF, ophæves.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
